

K. Z. til samme. Athen 1884 18/4:

... Hele Livet har ved de senere Tiders Begivenheder faaet et større og lykkeligere Sving for mig, jeg staar ved Maalet for det, som jeg har ønsket mig som Kunstner, aander en Luft ind her, der er velgørende i alle Maader. Af al Kunst i Verden er kun denne helt frigørende, helt festlig, helt uskyldig; det er som fik man et Indblik i en saligere Verden, naar man ser, hvad de gamle Grækere har tænkt og drømt om. Jeg ved, at der ogsaa dengang var Had og Ondt i Verden, men det er som svandt det bort i al den lyse Pragt, som her er endnu, men som fandtes i langt højere Grad, dengang Byen og Landet stod i dets Glans. Jeg føler ogsaa, at mange Mennesker følger mig som mine Venner og som sympathiserende med min Kunst. Jeg havde mulig en Følelse deraf før, men først fra Juletider er det blevet eklatant, og sligt gør mere end Noget andet, at jeg som Kunstner føler mig tryk og meget lykkelig. – Gennem al den Glæde, der gennemstrømmer mig i denne Tid, gaar Tankerne ualmindelig hyppig til dem hjemme med Tak for den Opdragelse, de har givet mig, som gør mig modtagelig for saamegen Lykke. Du er som jeg opdraget strengt, og jeg anser det for det bedste for et Menneske. Igrunden er jeg kun opdraget til at forsage, jeg maatte altid rette mig efter mine yngre Sødskende, og jeg ved saa godt, at jeg som Skoledreng udmærket godt forstod Stoikerne og deres Lære, hvorimod jeg betragtede Epikuræerne ligefrem som gale. Senere har Livet lært mig at sætte Nydelsen højt, ja saa højt, at jeg synes, at det gælder om at nyde Livet fuldtud – naturligvis dog aldrig paa utilladelig Maade, – og det er virkelig, som var Livet ogsaa i denne Henseende lagt tilrette for mig... [Fra Athen hjembragte K. Z. tre Studier fra Akropolis, H. Chr. Chr. Nr. 295-297.]